

CBE/WK/
Zaaknummer 15.025

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 6 juli 2015 uitspraak gedaan op het beroep van

....., wonende te, verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examencommissie Psychologie**, hierna: verweerder, van 19 januari 2015 inzake sanctie in verband met vermeende fraude bij de SPSS toets.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 25 februari 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 19 januari 2015, waarbij aan appellant een sanctie is opgelegd in verband met vermeende fraude bij de SPSS toets behorende bij blok 1.3 van de bacheloropleiding Psychologie. Op 24 maart 2015 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 1 juni 2015. Appellant is zonder bericht van verhindering niet ter zitting verschenen. Verweerder werd vertegenwoordigd door dr., voorzitter examencommissie, en dr., blokcoördinator van het vak.

II. Motivering

1. In de door appellant afgelegde SPSS toets zijn 2 van de 20 antwoorden niet het antwoord op vragen uit de door appellant gemaakte versie van de toets maar op vragen van een andere versie. Deze laatste versie werd gemaakt door de personen in de rij naast appellant. Voor de versie van appellant waren de antwoorden fout maar voor de andere versie waren desbetreffende antwoorden goed. Een van de antwoorden van appellant was verklaarbaar aan de hand van een verkeerde berekening, maar dat gold volgens verweerder niet voor het andere foutieve antwoord. Op basis van een statistische berekening is de kans dat het door appellant gegeven antwoord van de andere versie bij toeval in zijn antwoorden is gekomen kleiner dan 5 op de miljoen, zo stelt verweerder. Verweerder heeft vervolgens geconcludeerd dat dit antwoord door afkijken tot stand is gekomen. Hiervoor heeft verweerder een sanctie opgelegd die eruit bestaat dat de toets van appellant ongeldig is verklaard en in de zomer moet worden herkanst. Tegen dit besluit komt appellant in beroep.
Appellant geeft aan geen idee te hebben hoe het kan dat zijn antwoord overeenkomt met het antwoord van iemand anders. Appellant zegt niet te hebben afgekeken. Appellant heeft naar zijn zeggen bij meerdere vragen random getallen ingevuld. Hij wist waar het antwoord ongeveer in de buurt moest zitten maar hij had geen idee meer hoe hij het antwoord moest berekenen. Appellant begrijpt niet waarop het besluit van verweerder is gebaseerd.
2. Verweerder betoogt dat het zeer onwaarschijnlijk is dat appellant het desbetreffende antwoord, dat behoorde bij de vraag van de andere versie, toevallig heeft ingevuld. Verweerder is van mening dat het gegeven antwoord door afkijken tot stand is gekomen

en niet door toeval. De kans dat het correcte antwoord door toeval tot stand is gekomen acht verweerder 5 op de miljoen of kleiner. Verweerder verwerpt daarom de hypothese dat het antwoord toevallig overeenkomt met het betreffende antwoord van de andere versie. Van de toets waren twee versies, waarbij de blokken willekeurig worden aangeboden. Vooraf waren studenten hierover geïnformeerd. Gevraagd naar het belang van de student bij afkijken merkt verweerder op dat studenten misschien niet geloven dat er verschillende versies van de toets zijn. Verweerder merkt aanvullend op dat appellant mogelijk ook uit paniek kan hebben gehandeld.

Daarnaar gevraagd merkt verweerder op dat de surveillanten niets hebben opgemerkt. Fraude kan echter ook na afloop van een tentamen worden geconstateerd, aldus verweerder, zonder dat de surveillant tijdens het tentamen iets heeft gezien.

Desgevraagd geeft verweerder aan dat de berekening van het antwoord niet bewaard is op de computer. Verweerder merkt op dat appellant de toets niet goed gemaakt heeft, van de 20 vragen had hij er 10 goed.

Gevraagd naar het verschil met het juiste antwoord op betreffende vraag antwoordt verweerder dat de antwoorden bij elkaar in de buurt zaten.

Verweerder geeft desgevraagd aan dat de opgelegde sanctie geen consequentie heeft voor het later dit studiejaar uit te brengen bsa.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Aan de bestreden beslissing van 19 januari 2015 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat naar de mening van verweerder voldoende vaststaat dat appellant heeft gefraudeerd bij de door hem afgelegde SPSS toets. Verweerder heeft gemotiveerd betoogd op basis van een statistische analyse dat de kans dat het door appellant gegeven antwoord op de vraag van de andere versie bij toeval in zijn antwoorden is gekomen, kleiner dan 5 op de miljoen is. Voor het college is voldoende aannemelijk gemaakt dat dit niet op toeval berust. Naar het oordeel van het college heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat appellant bij de SPSS toets fraude heeft gepleegd. In hetgeen appellant hiertegen schriftelijk heeft aangevoerd - appellant is niet ter zitting verschenen - heeft het college geen grond gezien te twijfelen aan de stelling van verweerder dat er is gefraudeerd door appellant.

Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid van de WHW kan verweerder, indien een student fraudeert, maatregelen opleggen. Het opleggen van een maatregel merkt het college aan als een strafmaatregel die op evenredigheid dient te worden getoetst. Verweerder heeft de toets van appellant ongeldig verklaard. Appellant dient de toets te herkansen. Naar het oordeel van het college is de opgelegde sanctie niet disproportioneel en kan deze de evenredigheidstoets doorstaan. Het college neemt daarbij ook in aanmerking dat verweerder ter zitting heeft verklaard dat de opgelegde sanctie geen consequentie heeft voor het later dit studiejaar uit te brengen bindend studieadvies.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.